

det finder jeg overordentlig naturligt; men at man under de nuværende trykkende Forhold, hvor man er stærkt engageret ved Afbetalingen af sin Gjæld, hidrørende fra Krigen 1864, skulde gaa ind paa det System, kun ved extraordinære Skattepaalæg at skaffe Penge tilveie til Jernbaner, tror jeg er en Anskuelse, der ikke vil blive almindelig delt. Men selv om den ogsaa blev delt, og man gik ind paa et saadant Forslag fra den høitagtede Regjering i næste Samling, hvorledes kan man da antage, at en saadan Bevilling vil være tilstede allerede i de første Maanedes af Rigsdagssamlingen? Det er en Selvfølge, at en Sag af denne Betydning vil fremkalde megen Forhandling og megen Meningsulighed indenfor de enkelte Thing og imellem de forskjellige Faktorer af Lovgivningsmagten. Men gaar man nu over til at forudsætte, at Regjeringen vil næste Aar være fornøjet med at modtage Bevilling om trent under den samme Form, som Mindretallet her byder den under Nr. 20, og deri se en Bemyndigelse til at afslutte Kontrakt, vil man da kunne have dette Beløb bevilget indtil Nytaar 1872? Nei ingenlunde, det kan ikke antages for sandsynligt; det er af det Slags sangvinste Forhaabninger, som der ingen Grund er til at nære, at Finansloven skulde være færdig til 1ste Januar 1872, naar Rigsdagen kommer sammen til ordinær Tid. Det er tværtimod sandsynligere, at der vil gaa 1 til 2 Maanedes længere hen, i hvilket Tilfælde Regjeringen, enten den vil have en Skattelov, forinden den vil paatage sig at afslutte Kontrakt om disse Baner, eller den vil have Bevilling paa Finansloven for næste Aar, ikke vil kunne have det Beløb, som den forudsætter som Betingelse for overhovedet at have Bemyndigelse for at kunne afslutte Kontrakten, for henimod Slutningen af næste Finansaar, og først da kan den, naar den har truffet en Del Forberedelser iforveien, komme til at afslutte Kontrakten. Der kan være mange forskjellige Hindringer imod at opnaa dette. Det tager jo overhovedet, efter hvad man kender til disse Forhold, efter tidligere Erfaring, temmelig lang Tid med Forberedelsen til Afslutningen af Kontrakten, saa at det ikke er usandsynligt, at der vil hengaa en

Del af Finansaaet 1872—73, inden en saadan Kontrakt kan blive affluttet; men først naar Kontrakten er bleven affluttet, kan vedkommende Entrepreneur begynde sine Forberedelser til at tage fat paa Arbeidet, og derfor skulde det undre mig, om ikke hele den Fremgangsmaade, som Regjeringen har tænkt at anvende, vilde føre til, at Sommeren, den egentlige Arbejdstid, af Finansaaet 1872 til 1873 gaar tabt uden at der foretages væsentlige Arbejder paa den jydskke Jernbane. Det er indlysende, at hvis det tilnærmelsesvis gaar saaledes, vil en meget betydelig Overfribelse af den Tid, der i Loven er fastsat for Jernbanens Suldforelse, blive aldeles nødvendig; men sæt endog, at man vil kunne naa Bevillingen af Pengene og Afslutningen af Kontrakten saa betids — hvilket jeg anser for aldeles umuligt — at Entreprenuren kan begynde med fuld Kraft i Foraaret 1872, er der da nogen Tryghed eller endog kun nogen temmelig stor Sikkerhed for, at det Tidspunkt, inden hvilket Arbeidet skulde være færdigt, kan holdes? Den ærede Ordfører mente, at Direktør Holst's Skrivelse i den Anledning gav fuld Forsikkring, men jeg er enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl), for hvis Forsvar for dette Forslag jeg vil yde ham min Aerkjendelse, i, at denne Skrivelse, rigtig læst — man behøver ikke engang at læse mellem Linierne — taler temmelig afgjørende for det Forslag, der er stillet under Nr. 20. Den vedkommende Embedsmand skriver: „Der vil neppe være nogen Vanskelighed tilstede for at holde Tidspunktet.“ Han siger „neppe“ og erklærer det altsaa ikke bestemt. Han forlanger derhos, at der i saa Fald skal ryddes mange Hindringer afveien, idet han siger: „Naar det meget vidtløftige Forarbejde udføres“, „naar Kontrakten om Anlægget udføres betimeligt“, saa betimeligt, at „Entreprenuren kan være rede“, og den Tid, Entreprenuren behøver til at være rede, kan jo ikke saaledes angives. I alt Fald er det jo ganske vist, som det nylig blev nævnt, jo kortere Frist for Entreprenuren, desto dyrere for os. Endelig hedder det: „Naar der derefter kan arbejdes med fuld Kraft“. Der